

מסכת מקואות

פרק ז

א. יש מעלין את המקנה ולא פוסלין, פוסלין ולא מעלין, לא מעלין ולא פוסלין. אלו מעלין ולא פוסלין, השלג, והברד, והכפור, והגלד, והמלח, והטיט הנרוק. אמר רבי עקיבא, הנה רבי ישמעאל דן כנגדי לומר, השלג אינו מעלה את המקנה. והעידו אנשי מידבא משמו שאמר להם, צאו והביאו שלג ועשו מקנה בתחלה. רבי יוחנן בן נורי אומר, אכן הברד, פמים. כיצד מעלין ולא פוסלין. מקנה שיש בו ארבעים סאה חסר אחת, נפל מהם סאה לתוכו והעלהו, נמצאו מעלין ולא פוסלין:

ב. אלו פוסלין ולא מעלין, המים, בין טמאים בין טהורים, ומי כבשים ומי שלקות, והתמד עד שלא התמיץ. כיצד פוסלין ולא מעלין. מקנה שיש בו ארבעים סאה חסר קרטוב, ונפל מהו קרטוב לתוכו, לא העלהו, פוסלו בשלשה לגין. אבל שאר המשקין, ומי פרות, והציר, והמרס, והתמד משתמיץ, פעמים מעלין ופעמים שאינן מעלין. כיצד. מקנה שיש בו ארבעים סאה חסר אחת, נפל

לְתוֹכוֹ סָאָה מֶהֱם, לֹא הִעָלָהּ. הָיוּ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה, נָתַן סָאָה וְנָטַל
סָאָה, הֵרִי זֶה כְּשֶׁר:

ג. הִדִּיחַ בּוֹ סָלִי זֵיתִים וְסָלִי עֲנָבִים, וְשָׁנָו אֶת מִרְאֵיו, כְּשֶׁר. רַבִּי
יוֹסִי אוֹמֵר, מִי הִצָּבַע פּוֹסְלִין אוֹתוֹ בְּשִׁלְשָׁה לָגִין, וְאֵינָן פּוֹסְלִין אוֹתוֹ
בְּשָׁנָיו מִרְאָה. נָפַל לְתוֹכוֹ יֵין, וּמַחֵל, וְשָׁנָו אֶת מִרְאֵיו, פָּסוּל. כִּי־צַד
יַעֲשֶׂה. יִמָּתִין לוֹ עַד שְׂיִרְדּוּ גִשְׁמִים וְיִחַזְרוּ מִרְאֵיהֶן לְמִרְאֵה הַמַּיִם.
הָיוּ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה, מִמֶּלֶא בִכְתֹּף וְנוֹתֵן לְתוֹכוֹ עַד שְׂיִחַזְרוּ
מִרְאֵיהֶן לְמִרְאֵה הַמַּיִם:

ד. נָפַל לְתוֹכוֹ יֵין אוֹ מַחֵל וְשָׁנָו מִקְצַת מִרְאֵיו, אִם אֵין בּוֹ מִרְאָה
מִים אַרְבָּעִים סָאָה, הֵרִי זֶה לֹא יִטְבֹּל בּוֹ:

ה. שְׁלִשָּׁה לָגִין מַיִם, וְנָפַל לְתוֹכוֹן קֶרְטוֹב יֵין, וְהֵרִי מִרְאֵיהֶן כְּמִרְאָה
הַיֵּין, וְנָפְלוּ לְמִקְוֵה, לֹא פָסְלוּהוּ. שְׁלִשָּׁה לָגִין מַיִם חָסֵר קֶרְטוֹב,
וְנָפַל לְתוֹכוֹן קֶרְטוֹב חָלָב, וְהֵרִי מִרְאֵיהֶן כְּמִרְאֵה הַמַּיִם, וְנָפְלוּ
לְמִקְוֵה, לֹא פָסְלוּהוּ. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, הַכֹּל הוֹלֵךְ אַחֵר
הַמִּרְאָה:

ו. מִקְוֵה נְשִׂישׁ בּוֹ אַרְבָּעִים סָאָה מְכֻנּוֹת, יֵרְדּוּ שְׁנַיִם וְיִטְבְּלוּ זֶה אַחֵר
זֶה, הָרִאשׁוֹן טָהוֹר, וְהַשֵּׁנִי טָמֵא. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם הָיוּ רִגְלָיו
נָשָׁל רִאשׁוֹן נוֹגְעוֹת בַּמַּיִם, אַף הַשֵּׁנִי טָהוֹר. הַטְּבִיל בּוֹ אֶת הַסָּגוֹס

וְהַעֲלֵהוּ, מִקְצָתוֹ נוֹגַעַ בַּמִּים, טָהוֹר. הַכֹּר וְהַכֶּסֶת שֶׁל עוֹר, כִּיּוֹן
שֶׁהַגְבִּיּה שִׁפְתוֹתֵיהֶם מִן הַמִּים, הַמִּים שֶׁבְּתוֹכָן שְׂאוּבִין. כִּי־צַד יַעֲשֶׂה,
מִטְבִּילָן וּמַעֲלָה אוֹתָם דֶּרֶךְ שׁוֹלִיָּהֶם:

ז. הַטְבִּיל בּוֹ אֶת הַמָּטָה, אַף עַל פִּי שֶׁרַגְלֵיהָ שׁוֹקְעוֹת בְּטִיט הָעֶבֶה,
טָהוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁהַמִּים מְקַדְּמִין. מְקוֹה שְׁמִימִיו מְרַדְּדִין, כּוֹבֵשׁ אֶפְלוֹ
חֲבִילֵי יַעֲצִים, אֶפְלוֹ חֲבִילֵי קָנִים, כְּדֵי שִׁתְּפָחוּ הַמִּים, וַיִּוֹרֵד וְטוֹבֵל.
מִחַט שֶׁהִיא נְתוּנָה עַל מַעְלוֹת הַמַּעֲרָה, הִנֵּה מוֹלִיךְ וּמַבִּיא בַּמִּים,
כִּיּוֹן שֶׁעֶבֶר עָלֶיהָ הַגֹּל, טָהוֹרָה: